

HYPODIGMA
POLITICUM,
JURIS NATURÆ,

EOS,

QUI RATIONE SOLA

IN

JURE NATURÆ

UTENDUM DOCENT, AUT LUDERE,

AUT

MODERNUM HOMINUM

STATUM DEMUTARE

ET

MAGISTRATIBUS AC REIPUBLICÆ

PERICULUM CREARE.

AUCTORE

P. ANSELMO DESING. O. S. B.

Ensdorf. Congregat. Bavar. Eminentiff. Card. Princ. & Ep. Passav. Confil.

CUM FACULTATE SUPERIORUM.

Pedeponti, vulgo Stadt am Hof, prope Ratisbonam,

Apud JOANNEM GASTL, Bibliopolam.

1752.

HYPOTICUM

POLITICUM

JURIS NATURÆ

EOS

QUI RATIONE SOA

IN

JURE NATURÆ

Est via, quæ videtur homini recta : &
novissima ejus ducunt ad mortem.
Proverbior. XVI, v. 25.

MAJORIBUS

PERICULUM

ACCIDIT

ANSELMO

DISCIPULO

IN

DISCIPULO

IN

VIRO SUMME VENERANDO ET
LONGE ILLUSTRIS

LUCAE BONITO

ABBATI CASSINENSI

PATRI INCLYTI MONASTERII S. SEVERINI
NORICI APOSTOLI,

QUOD EST

IN NEAPOLI, HUIUSQUE DIVI OSSA CUSTODIT:

OB GENIALE PRÆBITUM HOSPITIUM
AMOREM, CONSUECUDINEM,

IPSI SUIQUE

GRATI ANIMI ERGO ET HONORIS

D.

AUCTOR OBSTRACTISSIMUS.

Passaviæ S. Severini urbe discipula. XI. Kal. Majas
Anno S. MDCCLII.

PRIVILEGIUM.

Cum vi Privilegii Imperialis Impressorii generalis perpetui omnibus & singulis Typographis, Bibliopolis & aliis, quamcunque librariam negotiationem exercentibus serio firmiterque inhibeatur, ne quisquam libros a Monachis Congregationis Benedictino-Bavaricæ editos, vel Imposterum edendos, intra S. R. I. fines five in toto, five in parte recudere, de novo imprimere, aut sic impressos vendere, distrahere, citra consensum specialem Præsidis generalis ejusdem Congregationis p. t. existentis audeat vel præsumat. Ideo nos *BEDA Dei & Apostolicæ Sedis Gratia Monasterii Wessofontani Abbas, Congregationis Benedictino-Bavaricæ p. t. Præses generalis* &c. D. Joanni Gastl Bibliopolæ Pedepontano facultatem concedimus sequentia opuscula 1. *Larvam detractam.* 2. *Jus Naturæ & Gentium.* 3. *Diatriben de Methodo Wolffiana.* 4. *Hypodigna de ratione sola Magistratibus præcipue periculosa.* 5. *Disquisitionem libri SPIRITUS LEGUM.* 6. *Præjudicia reprehensa præjudicio majore.* 7. *Regnum rationis hodiernum nihil præstare veteri.* Ab Adm R. P. *Anselmo Desing Monasterii Ensdorffensis Professo* composita ex-

audere, vendere; distrahere, servatis servandis, possit & valeat. Eidemque memoratum privilegium eatenus indulgemus, ut Nobis & ipso invitis nemo supradicta opuscula intra S. R. I. fines recudere, aut venum exponere audeat. In Cujus Rei fidem has præsentes manu propria subscripsimus, & sigillo officii nostri communicavimus. In Monasterio Wessobrunn die 22. April. Anno 1752.

Beda Abbas Wessofontanus: p. t. congregationis Benedictino-Bavaricæ Præsides Generalis.

CONSPECTUS BREVIS TRACTATUS.

Prefatio. Doctrinæ pravæ sub specie *Juris naturæ* disseminatæ plurimum nocuere. Præcipue Principium illud, quod *sola ratio*, exclusa auctoritate sit ultimum momentum actionum humanarum. Ex quo omnia pestifera deduci possunt. Heterodoxi ubique inveniunt rationem, sola doctrina Catholica ea caret.

Ingressus. Pedantismus & otiosæ speculationes sæpe vituperantur ab iis, qui eidem aut obnoxii sunt, aut quid damnent, non intelligunt. Cur Puffendorffius & Wolffius laudantur etsi speculativi, Catholici autem Theologi vituperantur. Quis fit idoneus in his judex? Heterodoxi falso spondent *Jus naturæ*, quasi Catholicis ignoratum. Nobis propositum hic ostendere, eorum *Juris naturæ* Principium in *sola ratione* constitutum tendere ad evertendam rempublicam & magistratus.

N. 1. &c. Status Quæstionis exponitur, Majores auctoritatem etiam adhibuerunt ad officia humana descendenda: Isti novi eam rejiciunt.
N. 7. &c. Si fingatur status hominum perfectorum nulli ignorantia obno-

xius, an huic statui serviat principium *solius* rationis? an *Jus naturæ* ab heterodoxis scriptum?

N. 16. &c. Num. 18. Moderni status humani conditiones quindecim ostendunt, quantæ tenebræ sint in unius cujusque ratione sola.

N. 20. Conditio I. Nascimur ignorantes, tametsi homines. **N. 23. &c.** *Usus* rationis quomodo veniat? omnia fere in nobis illustrat auctoritas. Hac abjecta aut nihil discemus, aut alii homines esse debemus.

N. 22 Conditio II. *Usus* rationis venit sero & ex auctoritate, & multo labore. Hoc testantur tot scholæ, ecclesiæ, cathedræ &c. Quæ debent everti ut noxia *soli* rationi: aut debent homines alii fieri non indigentes scholis &c.

N. 40. Conditio III. Moderni adhibent ad rationem juvandam multos libros & doctores.

N. 44. Heterodoxi mallent omnes libros veteres periisse, cur?

N. 45. &c. Objectio. Germani utuntur libris non ut homines: alias veteres Germani non fuissent homines. Miser cavillus.

N. 54.

- N. 54. *Conditio IV.* Post tot adminicula adhuc durat rationis nostræ debilitas.
- N. 57. Wolffius nova invenit in jure naturæ. Ergo adhuc non sufficit ratio sola.
- N. 62. *Conditio V.* Post tot adminicula manent graves dissensiones de justo: Nec poterunt sola ratione sedari: *Cujus enim ratio vincet?*
- N. 67. Heineccius *IPSAM rationem* judicem appellans taxatur. Nam ubi illa?
- N. 70. *Conditio VI.* Post tot adminicula ab auctoritate petita, adhuc fallimur in justo: & errorem patronum nostrum facimus. Sed is non potest patrocinari heterodoxis, si eorum principium verum est.
- N. 75. *Conditio VII.* Et falluntur etiam sapientes habiti.
- N. 78. *Conditio VIII. & IX.* Ratio impeditur ab interno & ab externis. Ergo qui eam sufficere contendunt, debent impedimenta auferre, aut alios, quam modernos homines facere.
- N. 84. *Conditio X. & XI.* Ratio modernorum hominum impeditur ab adjunctis, Passionibus &c.
- N. 91. *Conditio XII. ac XIII.* Veteres hæc agnoscentes rationi opem quaesierunt ab auctoritate, exemplis, carminibus, legibus, judiciibus, Principibus &c.
- N. 94. Objectio: nos loqui de justo civili, non naturali: solvitur.
- N. 97. Ex legibus solum discitur justum civile, non naturale. Solvitur.
- N. 98. Jus civile esse ipsum Jus naturæ, etiam fatentur heterodoxi.
- N. 100. Objectio: Jus civile servandum, sed ex eo non intelligitur Jus naturæ. Solvitur. Hic est *pedantismus.*
- N. 102. Objectio. Leges civiles pacem externam intendunt, Lex naturæ internam. Solvitur. Falsa esse omnia.
- N. 104. Alias lex non obligat in conscientia. Periculofum hoc etiam reipublicæ.
- N. 105. *Conditio XIV. & XV.* Quod adminicula hæc nondum suffecerint rationi, à majoribus accepta est religio revelata: quam jamjam Socrates viderat necessariam.
- N. 107. Puffendorffius miser hoc non consulisset majoribus nostris
- N. 110. Cur aliqui populi repudiant religionem Christianam.
- N. 111. An religio Christiana ad futuram tantum vitam pertineat? Platonis exemplum.
- N. 114. Religio Catholica præcipuas in societate huius vitæ partes tenet reipsa, ringentibus licet heterodoxis.
- N. 117. &c. Statum Germaniæ publicum immutatum vellet Puffendorffius, & ceteri naturalistæ.
- N. 119. Nam si *sola* ratio valet ad justum, ejicienda Concilia, Theologia, Patres & ad Turcas mittenda.

- da. Nam si hæc statui nocent, nocebunt etiam Turcarum statui. Et sic poterit parci Sanguini Germano, quo heterodoxi dein debellabunt Galliam sibi terribilem.
- N. 121. Si ratio sola sufficit, evertenda templa, sacerdotia &c. Et sic generabitur beatitudo Puffendorffiana.
- N. 123. Ejiciendæ etiam sunt leges Romanæ, Ignorantia, Passiones, somnus.
- N. 124. Tum expellendi Judices minores,
- N. 125. Et majores; Quia ratio sufficit ad justum & commoda hujus vitæ &c.
- N. 126. Quid dein expectent Principes, qui non sciunt mathematicè demonstrare mandata à se?
- N. 127. S. Scriptura tanquam ad Jus naturæ & hanc vitam humanam non pertinens, quò ableganda?
- N. 131. *Ultima Conditio.* Omnia hæctenus recensâ subsidia rationis nondum sufficiunt ad nos ab errore vindicandos.
- N. 133. Objectio: Ergo auctoritas omnis non sufficit: ergo auctoritas non est principium Juris naturæ agnoscendi.
- N. 134. Respondetur, Cavillum hunc esse.
- N. 135. &c. Exponitur indoles rerum & fundamenta, cur maneamus adhuc fallibiles,
- N. 136. Principium *rationis sufficientis* Wolfianum anceps, mancum. Nostri melius decreverunt rem.
- N. 138. Infirmitas nostra duo importat, aliquid positivum & negativum.
- N. 141. Positivorum, quæ nobis insunt, causa non sumus nos ipsi:
- N. 142. &c. Nec præceptor &c. Sed DEUS est causa tam acceptorum quam accipiendorum.
- N. 144. Ex his principiis totum Jus naturæ vere oritur,
- N. 145. Et explicatur, quomodo nec ratio sola nec cum enumeratis adminiculis sufficiat.
- N. 147. Cur DEUS non revelat omnia? respondetur. Sufficientia nostra ex DEO est.
- N. 150. *Excusatio I.* Auctoritas nos ducit qua Cives, non qua homines. Pedantismus.
- N. 155. Christianitas potest abstrahi ab humanitate, non vicissim.
- N. 156. Abstractionum genuina fundamenta panduntur ex Logica & Metaphysica.
- N. 158. Abstractiones sunt entia rationis, & in praxi ac puncto justitiæ cum cautione faciendæ. Peccata in hoc heterodoxorum inter se pugnantia.
- N. 159. *Excusatio II.* Ratio sola sufficit non in universum, sed pro casu particulari? Respond. & in quonam illo? & cur non in omnibus? &c. N. 165. Exemplum de furto,